

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus de modo co[n]fitendi et penitendi

[Deventer], [ca. 1498 - 1499]

Confessor dulcis affabilis atq[ue] benignus ad iungendu[m] p[e]niam ad
iudicandu[m] pius .i. condole[n]s

urn:nbn:de:hbz:466:1-31245

bicentem. de infirmis in periculo mortis positis inquirenda est pura confessio peccatorum. tamen illis non est imponenda qualitas penitentie sed tantum est manifestanda seu insinuanda. et si migrauerit tunc amicorum orationibus et elemosynarum largitionibus pondus penitentie est sublevandum si post conualuerit penitentiam sibi insinuatam diligenter adimplerit.

C Ad secundum respondetur quod tempore necessitatis scilicet egritudinis seu mortis potest quilibet infirmus a quolibet presbytero absoluiri quoniam in sententia excommunicatis esset. Unde si presbyter abnegauerit penitentiam penitentibus morientibus reus erit animarum. quia dominus ait. Cum conuersus fuerit propter saluus erit. Unde confessio potest esse in ultimo tempore vite. ut patet de latrone dexteri lateris.

C Ad tertium indetur ex dubio procedenti. Dicit tam Augustinus quod difficile est scire utrum talis saluetur vel damnetur. et ideo infert. si vis a dubio liberari et certus esse. age penitentiam dum laius es. Et ideo evulnere possunt differre penitentiam usque ad finem vite.

C Ad quartum respondeatur secundum magistrum suorum libro. iij. quod si quis sit confessus et habet bonum testimonium quod non poterat innenire sacerdotem. quia preoccupauit eum mors in domo vel in via. et si parentes faciant oblationem pro eo ad altare. firmiter sperandum est de salute et salvacione eius. quia deus est inspectio cordis.

C Ad quintum respondeatur quod duplexquis potest fieri doctio in confessione. Primo. quia ea ultior est ad cauendum sibi de peccatis. Secundo modo. quia sapientior seumagis fit instructus. Nam in confessione non solum verita sunt manifestanda. sed etiam doctrine et informationes salutares sunt exhibende.

C Ad sextum induetur quod extrellum iudicium est horribile ineuitabile intolerabile inopinabile et erubescibile. Item erit in valle iudeaphat multiplici ratione. Primo quod ille locus est communis quod est media regio terre habitabilis. Secundo quod est locus famosissimus et locus publicus propter opera nostra redemptoris que ibi gesta sunt. Tercio quia iudeaphat interpretatur iudicium domini. Unde Iohannes prophetas. Longregabo omnes gentes et ducam eas in valle iudeaphat. et ibi disceptabo cum eis. Etiam secundum magistrum suum. Non solum christus iudicabit sed etiam sancti eius. Juxta illud domini Glos qui securi estis me. sedebitis super sedes duodecim iudicantes duos decim tribus israel.

Confessor dulcis affabilis atque benignus

ad iungendū pñiam ad iudicandū pius

i. condoleas

Hec sapiens iustus sit mitis compatiensque

p sicut peccatum quod ipse met fecit sicut abscondit criminum peccatoꝝ i confessione deca

Ot crimen priuum celet peccata reorum

cardus ad imponendū dolorē promptus ad dandū remissionē

Hec piger ad penam sit velox ad miserandum

id est dolētē sic ostendat p̄tōrum macula austērum
Et doleat quoties facit illū culpa ferocem
 id est emit pia dans yba dans verba
 tēns verba cōsolatoria cōrectoria
Infundēs oleū mulcēs nūq; flagellans
 aliquā i. ferocitatē quādōq; exhibeat dulcedinē
Nunc virgam patris nūc p̄beat ubera matris
 confessōr id est loquaſta aut alte pu compe
 cite niat ybis scit

Sibilet & cantet stimulet cum cogit oportet

Con ista parte auctor determinat de confessione prout respicit confessōrem. Et dividitur. Nam primo ostendit quomodo se habebit confessōr in gestis suis quando audit confessiones. Secundo quomodo se habebit in interrogando. Tercio quales excitationes habebit confessōr. Quarto cōparat confessōrem medico. Quinto ostendit in speciali qualis penitentia debet imponi pro pctis varijs. Sexto de operibus misericordie. Septimo ostendit generaliter quomodo penitentia sit iniungenda. partes patebūt in processu. Prima pars adhuc dividitur in duas. Nam primo ostendit q̄ lis debet esse confessōr. Scđo qualiter debet celare pctā sibi in confessione dicta. ibi Ut crimen proprium. Dicit primo sic. q̄ confessōr debet esse dulcis. affabilis. benignus. sapiens. mitis. iustus. pius & compatiens. Tunc ibi. Ut crimen proprium. Dicit sic. Confessōr debet celare peccata peccatorum seu confitentium sicut propria peccata. Et debet esse piger ad penitentiam. & velox ad dei misericordiam. debet etiam se dolentē ostēdere quando culpa facit ipsum peccatorem ferocem id est superbūm. Debet etiam habere quandoq; mollia verba & blanda. & quandoq; aspera et ferocia. & debet dare interdum virgin patris. id est austoritatem in ybis et quandoq; debet prebere ubera matris. id est dulcia & suavia verba. et quandoq; debet sibilare. id est secrete vel basse loqui. & quandoq; cantare. id est alte loqui scđm oportunitatem.

Lirca textum dubitat

Con primū vtrum unus confessōr possit mutare penitentiam inimicam ab alio. Secundo. quid debet fieri de surdis & mutis. & quomodo debeant confiteri. Tercio si sacerdos ante confessionem scaret pctm aliquā vtrum deberet sibi dici in confessione. Quarto que sit pena sacerdotis reuelantis pct. i sibi in confessione dicta. Quinto si confitens daret confessōri licētiā reuelandi. vtrū possit pct. i reuelare. Sexto si confessōr cogereretur reuelare. vt p̄ possit reuelare.

Con primū dubium respondetur q̄ si confessōr velit mutare penitentiam. debet quatuor aduertere. Primū est q̄ discrēte mutet illam. pniam id est q̄ nō imponat leuiorē v̄l grauiorē pniam nisi ex certis & legitimis causis. Scđm est ppter rationabilem & necessariam causam. Terciū est